

Altató

Hajad háljon gabonában,
szemed gátszakasztó árban,
ajkad kékre alvadt vérben,
hangod ágak zöld neszében.
Múlj át végleg oldhatatlan
magánnyal vert szenvedésem,
múlj át örök fehérségen,
szépre meszelt szegénységen.
Múlj át abba, amit érek,
tejjel táplált levelekbe,
tejtől terhes fellegekbe,
dombra kúszó gabonába,
völgybe áradt víz szagába,
minden fénybe, minden hangba,
ami nem hagyott magamra.
Amíg kéred, addig fájok,
addig kérlek, míg megbánod,
addig követnek az árnyak,
meg nem fojtok minden árnyat.
Hajad háljon gabonában,
ajkad annak illatában,
szemed háljon meg az égben,
hangod mindent oldó szélben.

1967. november / WM KGY 2015.23.1. / Bonyhádi Közgazdász, 1966 / 3 – 1969 / 1

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)